

شیرانے زہیرا

ايڪ جنگل ما تالاب پاسے شیر، لومري انے زير پاني پوانے اوتا
هتا، شیر هميشه جنگل ما اكيلو اكيلو پهير تو هتو، زير اهنے روز
کھے که ما را ساڻھے او همين ساڻھے رمسو، شیر هميشه نہ کهتو هتو
ايم سوچي نے که "میں تو شیر چھونر، میں کيم زير ساڻھے دوستي
کرونر، انے رهوا جاؤنر؟"

ايڪ دن لومري يڙ شيرن ڪهيو ڪر مارا ساڻهه او اڻن ڪنڪل ما
تفريڪ ڪر سون ان ڪن ٿمارا واسط ڪڪار ڪر ڪن ڪن لئي اويس ،
شير خوش ٿهئي ن ڪاڻهه ڪيون انهن ايڪ ڪوان ڪر لئي ڪيو .

شير يڙ ڪوان ما ڏيڪهو تو انون ڪو ٿانو ڪر چهايو ڏيڪهايو تو لومري يڙ
ڪهيو "اتو ڪو ڪنڪل نا ڪو ڪر اڃا اوي ڪيا چهه" شيرن ڪير ڪو اوي ان
ڪمله ڪروا واسط ڪوان ما ڪو ڏي ڪرو ، لومري خوش ٿهئي ن
هنسوا لڪي انهن وهان سي بهان ڪي ڪئي .

اتنا مانر پبرانے شیرنا چلاوانواوانرا یوتو وہ کوانر پاس اوی نے شیر
نے باهر نکلوا مامد کیدی

شیر کوانر ماسی باهر ایوانے ایم کہوا لاگو کہ میں ہوئے کوئی نا
ساتھے دوستی نہیں کروں ، اکیلو رہیس ،

زیرا یہ شیر نے سمجھا یو کہ

لو مری تو خراب چھے اہنا ساتھ نہ رہو تو اچھو مگر میں یہ
سنو چھے کہ امیر المؤمنین ایم فرماوے چھے

الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السَّوِّءِ

وَالْجَلِيسُ الصَّالِحُ

خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ

خراب لوگوں ساتھ بیٹھو
سی اکیلا رہو بہتر چھے انے
اچھا لوگوں ساتھ رہو یہ اکیلا
رہو کرتا زیادہ بہتر چھے

Written by N.America Attalim Ijtima Participants

Edited by Ruqaiya BS Najmuddin, Shk Taiyabali bhai Salim
Illustrated by: Jumana Shk. Yusuf bhai Motiwala